

Mál nr. 408/2019**M og
V vegna slysaftryggingar launþega hjá sveitarfélaginu A****Ágreiningur um tilkynningarfrest vegna slyss.****Gögn.**

Málskot dags. 22.11.2019 ásamt fylgiskjöllum 1-8.

Bréf V dags. 17.12.2019.

Málsatvik.

Hinn 6. apríl 2016 féll M úr stiga á heimili sínu með þeim afleiðingum að hún hlaut brot á báðum úlnliðum og hnéskeljum. Þurfti hún að gangast undir aðgerð vegna þessa og í kjölfarið var reynd endurhæfing en hún virðist ekki hafa gengið eins og vænst var. Hefur M nú gengist undir örorkumat vegna afleiðinga slyssins. Í málskoti gerir M kröfu um að viðurkenndur verði réttur sinn til bóta úr slysaftryggingu launþega sem A var með í gildi hjá V á slysdegi en M tilkynnti um tjón sitt til V hinn 20. maí 2019. V hafnaði kröfunni með bréfi dags. 12. júní 2019 á grundvelli þess að M hafi verið ljóst um afleiðingar slyssins þegar um áramótið 2016/17 og því hafi krafa hennar verið of seint fram komin.

Þessari afstöðu mótmælir M og telur að upphaf tilkynningarfrests beri að miða við desembermánuð 2018 þegar ljóst hafi verið að endurhæfing mundi ekki skila tilætluðum árangri, enda hafi tjón M vegna slyssins ekki verið að fullu ljóst fyrr en þá. M hafi þegar tilkynnt um slysið til þess vátryggingafélags sem hún sé í viðskiptum við og fengið bætur úr fristunaftryggingu sinni. Henni hafi hins vegar ekki verið kunnugt um að hún ætti rétt til greiðslna úr slysaftryggingu launþega.

Í bréfi sínu til nefndarinnar ítrekar V áður fram komna afstöðu sína um að tilkynning um slysið hafi verið of seint fram komin í skilningi 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Tvö ár og sjö mánuðir hafi verið frá slysinu þegar M tilkynnti V um það. Í ljósi þess hve áverkar M hafi verið alvarlegir hafi frá upphafi verið ljóst að einhver einkenni yrðu varanleg, en þremur vikum eftir slysið hafi plötur verið settar í úlnliði M. Upphafleg áætlun um endurhæfingu M hafi þá gert ráð fyrir lokum endurhæfingar í október 2017. Ári áður en M tilkynnti um tjón sitt til V, eða hinn 20. maí 2018, hafi því verið löngu ljóst að varanleg einkenni hlytust af slysinu, enda hafði M þá sótt umfangsmikla meðferð og endurhæfingu vegna þess.

Álit:

M varð sem fyrr segir fyrir slysi hinn 6. október 2016 en V var tilkynnt um tjónið hinn 20. maí 2019, eða rúmlega tveimur árum og sjö mánuðum eftir tjónsdag. Af gögnum málsins verður ráðið að hún hafi hafið umfangsmikla endurhæfingu þegar á fyrri hluta ársins 2017, í kjölfar aðgerðar og sjúkrahúsinnlagnar vegna hennar. Í skýrsluformi sérfræðinga Virk, sem byggir á skoðun á M hinn 23. maí 2017, eða sjö og hálfum mánuðum eftir tjónsdag, er afleiðingum slyssins lýst, m.a. því að M finni alltaf fyrir sársauka í hnám, eigi erfitt með heimilisstörf og geti ekki ekið lengri vegalengdir. Meðal gagna sem fyrir nefndinni liggja er áætlun í starfsendurhæfingu á vegum Virk, en lok hennar eru áætluð hinn 5. október 2017, og markmiðið að M geti hafið störf í 40% starfshlutfalli þá um haustið. Virðist áætlunin gera ráð fyrir umfangsmikilli endurhæfingu, m.a. með aðkomu sjúkra- eða iðjuþjálfara. Svo virðist sem markmið umræddrar áætlunar hafi ekki náðst og þrátt fyrir að endurhæfingaráætlanir hafi verið framlengdar virðist M mest hafa náð 20% starfsgetu eftir slys sitt. Með hliðsjón af því að upphafleg endurhæfingaráætlun virðist litlum árangri hafa skilað verður að telja óhjákvæmilegt að M hafi haft vitneskju um þau atvik sem krafa hennar er reist á, og að ljóst hafi verið að tjón hennar yrði varanlegt, þegar haustið 2017 eða um einu og hálfu ári áður en hún tilkynnti um tjón sitt til V. Í 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga segir að sá sem rétt eigi til bóta samkvæmt slysaftryggingu, sjúkratryggingu eða heilsutryggingu með eða án uppsagnarréttar glati þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem

hún er reist á. Samkvæmt framansögðu verður að telja að krafa M á hendur V hafi ekki komið fram innan þessara tímamarka og verður kröfu hennar því hafnað.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega sveitarfélagsins A hjá V.

Reykjavík 21. janúar 2020

Valgeir Pálsson lögm.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.